

сынъ твой ще оздраве. Царь-тъ сѧ обѣща, и слѣдъ молитвъ-тъ С-го Василіа, сынъ му быде зравъ. Тогава Василій сѧ пусна свободенъ и сѧ испроводи съ честь на мѣсто-то си.

Това като чухъ и видѣхъ злобни-тѣ Аріане не знаахъ що да правятъ отъ гнѣвъ и зависть; тѣ увѣрвахъ Царя, какъ исто-то може и они да сторятъ и склони-хъ пакъ на своиъ странъ легковѣрныя си Господарь. Той сѧ склони и имъ го даде да го кръстятъ въ Аріанскъ-тъ черкъвъ. Пакъ чудо: Царскый сынъ умира въ кръщеніе-то, въ ржцѣ-тѣ на нечестивы-тѣ.

Валентіанъ, братъ Валента, Западный господарь, като сѧ научи за това, повѣрва Истинна го Бога, остави Аріанство-то и испрати на Василіа много иманіе и дарове. Василій гы пріе съ благодарность и благодарше Бога, че може сега да стори докро на много бѣдны: той направи болницы въ много градове у Епархыи-тъ си и успокои много немощны и сиромасы.

Като замина довольно время, слѣдъ Модеста, кой-то умре, быде въ таиъ странъ